

cium in cap.
tuorum. n.
49. ext. de
privileg.

e Al. illo-
rum.

F Al. ita: al-
quem sic utro-
bique, &c.
§ ad. Mona-
chum.

excommunicari à quoquam valeant, à Sede Apostolica est indolem, sicut sunt Religiosi quamplures, in quorum privilegiis continetur, ne quisquam Episcopus vel Archiepiscopus Monasteriorum suorum Monachos pro ulla causa ulio loco interdicere, suspendere, vel excommunicare prafum, idem Ordinarii jurisdictionem suam quantum ad ista ubique illi fuerint, penitus exercere non possint. Nisi forsan ipsi Monachi ad Monasteriorum suorum Prioratus Ordinarii eisdem subiectos (ut vel gerant eorum regimem, vel in eis tantum autem gemmas). Et si non sunt exempti, alibi etiam lamenat: in aliis locis utantur ut in aliis per-

mittuntur. Prioratum Monachii reputentur, (cum non sit inconveniens aliquem utrobius locum habere monachicum) unum alteri subiecte Monasterio, vel ab ipso noscitur dependere, ratione tamen Monasterio Prioratum dicti Ordinarii sua jurisdictione in ipsis etiam quoad praemissa, quandiu morantur in illis, licet uti possint.

PITH. I. Locum.] Domicilium. l. ejus. §. Cessus. ff. ad municip.

II. IDEM. [c. an. 1245. in Gallia.]

Curia Romana habet studium generale, & ejus privilegia. Hoc dicit Joan. Andreas.

Cum de diversi mundi partibus multi confluant ad Sedem Apostolicam quasi matrem: nos ad communem tam ipsorum, quam aliorum omnium commodum & profectum paterna sollicitudine intendent, ut sit eis mora hujusmodi fructuosa, prouidimus, quod ibidem de cetero regatur, & vigeat studium Juris divini & humani, Canonici videlicet & Civilis. Unde volumus & statuimus, ut studentes in Scholis ipsius penes Sedem eandem talibus privilegiis omnino libertatis & immunitatis gaudent, quibus gaudent studentes in Scholis ubi generale regitur studium, ac recipiente integrum prouenient & fuso Ecclesiasticis sicut illi.

III. ALEXANDER IV. [c. an. 1260. Rome.]

Dicit quonodo intelligatur privilegium quod habent quidam Abbes de populo benedicendo, & quibus possint Abbes conferre coniuram. Joan. And.

Abbes, quos Apostolice Sedes in exhibitione beneficiorum, super populum speciali privilegio insigni: in Ecclesiis, quae ad eos pertinent pleno iure, quando in eis divina officia celebrant, possint post missarum solemnia & vespertinas ac matutinas laudes benedictionem solennem super populum elargiri. Alii autem publice aut per vias, civitates, & villas, populus, & plebebus benedictionem facere vel impari non valent. Nec eis licet ex preffo Apostolico privilegio fit concessionum. Nec eis licet fit alii, quam Monasteriorum suorum conversis, & qui ad illa convolaverint, & in quos Ecclesiasticam & qual Episcopalem jurisdictionem obtinent, primam Clericalem conferre coniuram. Nisi eis id competit ex pleno prefata Sedis induito.

IV. IDEM. [c. an. 1260. Rome.]

Exempti in locis non exemptis Oratoria vel Capellas sine Diocesanorum licentia confidere non possunt, nec in exemplis sine licentia Pape. Nec possunt exempti assu- mere causas propriae suorum liberorum hominum in se: etiam si illi sint sui coniugales. Joan. And.

Auctoritate Sedis Apostolice de fratribus nostrorum consilio facimus, quod Oratoria vel Capellas, in locis non exemptis sine Diocesanorum locorum ipsorum licentia exempti confidere non prouant: neque in sic confitatis nec tempore interdicti, casibus expressis in die dumtaxat exceptis, celebrant vel faciant celebrati divina. Quod si talia prouant, ab his per locorum ipsorum Ordinarios, vel Delegatorum suorum arbitrio moderandum, iusto impedimento celefante ostendere, ac ad legendum integraliter p. exhibere: necnon de articulis, de quibus controversia fuerit, transcriptum tradere teneantur. Si autem ad fundam- dam intentionem suam super hujusmodi libertate sollemmodo praescriptionem Canonicas duxerint opponendam; eisdem Ordinariis vel Delegatis ab eis viris prudentibus non suppetatis, de praecriptione hujusmodi facere debent fidem. Quod si tales prouant & praecriptione afferant se munitos, prae- legium quidem ipsum exhibent, ut in primo hujusmodi Con- stitutionis articulo superius est expressum. Et si praelegium exhibitum non ad plenum per se sufficiat ad exemptionem seu libertatem hujusmodi comprobandum: fed tale est, quod falsum causam prebeat praescribendi, coram personis predictis annorum XL, praecriptionem tenentur probare, prae- scriptio probatio pendente, licet Ordinariorum intentio de jure communis fundetur: tamen quia de privilegio (quod solum causam praescribendi prebet), faciunt fidem in libertatis vel exemptionis posse, non violenta, non clande- fanta, nec concepta precario, de qua fidem eisdem fecerint, non turbentur: si vero praelegium per se sufficiens, quando fols praelegio se defendunt, vel falsum tale, quod praecriptione Canonica causam praefest, cum praecriptionem allegant, non exhibuerint, ut est dictum (cum de jure communi Ordinariorum intentio fit fundata) sua jurisdictione uti possint, in eodem libere, donec de praecriptione Canonica, ut primum est, fecerint plenum fidem.

V. CLEMENTS IV. [c. an. 1267. Rome.]

Privilegium Pape, quod quis excommunicari, secessandi, vel interdicti non possit, non extenditur ad sententias Ordinariorum: nisi tali praelegium sit concessum Regibus, Reginis, vel ipsorum filiis, vel Religioso loco vel Ordini. Hoc dicit. Joan. And.

N E aliqui de indulitis Apostolicis confidentes, alios confidens in suo jure molestant, & Ordinariorum jurisdictionem contemnunt pariter & eludent: Omnes indulgentias & privilegia quibuscumque singularibus personis Ecclesiasticalis vel secularibus cuiuscumque sint praemittentes, dignitas, condonias aut status, quod interdicti à quoquecum, vel excommunicari non possint, nec terra vel Ecclesia ipsorum, Ecclesiastico interdicto supponi, sub quacunque forma verborum concessi, illis per quae Regibus & Reginis coronatis filii, necnon & Religiosis quibuscumque, non persona-

rum tantum, sed Ordinum privilegiatorum vel locorum ratione in hoc immunitas hujusmodi conceditur duxata excepis de Fratribus nostrorum confilio ad Ordinariorum sententias & processus edicto perpetuo prohibemus extendi.

V. IDEM. [c. an. 1267. Roma.]

Intervires Prelatis, quibus per privilegium conceditur usus Mitra, si sunt exempti, in Provincialibus & Episcopatibus Concilii uti possint Mitris aurifivis statu non habent laminas aut gemmas. Et si non sunt exempti, alibi & planis utantur: in aliis locis utantur ut in aliis per-

m. Abbates an-
dicatori effe-
Prelati, vi-
de Geminum in c.
P. off. Ord.
ib. 6. Vide
Barbariam in
V. Voleter,
extra, de Of-
fic. Deleg.

V. Bonifacius VIII. [c. an. 1298. Rome.]

In prima parte demonstrat, quid juris, cum quis solo pri-
vilegio de dicti exemptum. In secundi ibi. Si autem, quid
juris cum super hoc, praescriptionem allegat. In tercia
ibi. Quod si tales, quid juris, cum allegat utrumque.
Joan. And.

V. al. datione.

V. al. ordina-
ria.

V. al. ordinaria.

V. al. ordinaria.